

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies
Distribvtis**

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SS. Caprasius & Fides MM. 20. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

Octob. 19. Octob. VITÆ SANCTORVM. 511
prâ horridum. Quod avertere oculos potuisset
delicatos, ETHBINI sociique invitavit etiam.
Oritur pulchrum magistrum inter & tironem
certamen. Hic brachiis stringere, & sinu miserum
fovere, ille sordes & saniem velle officiosus à vul-
tu abstergere, quin (quod æger aliter nollet fie-
ri) generosâ firi purulætam scabiem eibere. Scio,
horres hæc legere. Sed tunc facere hæc virtus
non horruit. Et ecce, ô Superi! ô amor, qui col-
ludere homini DÆV M facis! dum saniem sperat
Winvalocus, gemmam unicè pretiosam ore exci-
pit, & mutatâ repente rerum facie videt ETHBI-
NVS in miseri fronte crucem rutilare, videt ab al-
to famulos Cælites advenire, & è manibus non
jam leprosum, sed Christum abire, amicissimis
verbis sua utrique præmia pollicentem. Et finie-
rat fabula pulcherrima, cùm iterum lis sancta ex-
orta est, utrius virtuti hanc DÆVS dedisset. Post
multa ita conventum est: ut silentio omnia invol-
verentur. At frustrâ agitis, ô Divi. gemma vos
prodidit, & verò olim Christus prodet. Ex Surio.

*Christus tibi contubernialis sit & conviva, imò Christus ipse tu & sit delicia, ipse quotidiane refectionis epu-
lum, ipse tibi intimæ dulcedinis sit alimentum. Cum illo
simul lege, cum illo jugiter psalle: cum illo lectulus te
dormitum capiat, cum eodem sopor inveniat. S. Pet.
Dam. l. 7. epist. 6.*

SS. CAPRASIUS & FIDES MM.

20. Octobris.

VT fidem sanguine suo firmaret CAPRASIVS,
FIDES virgo suggestit. Nam cùm hæc anno
post natum Servatorem trecentesimo tertio pro
CHRISTO captiva in lassitudinem omnes jam car-
nifici-

512 VITÆ SANCTORVM. 20.Octob.
nifices dedisset, & denique in craticulam abje-
cta esset lento igne crucianda; vidit è specu suâ,
quâ delitescebat, CAPRASIVS, manifestâ in luce
columbam cælo adventare, quæ & rore asperso
ardores temperaret, & serto longè pulcherrimo
caput victricis coronaret. Puduit vinci à virgi-
ne, & latêre jam noluit, si talem se femina prode-
ret. Abjectus proinde in preces oravit; si cælo
placeret etiam virum in pugnam prodire, vellet,
juberet, eo in loco fontem enasci. sanguinem se
daturum, si aquam spelunca. Et dedit hæc aquam,
sed quæ CAPRASIO cruentam sitim accendit.
Hanc ut poneret, in urbem & in theatrum ad ty-
rannum properare, & jam palam ostendere, non
frustrà tamdiu in pulvere privato exercuisse sese;
denique non modò inter omnia tormenta sibi
constare, sed & longè plurimos alios in eamdem
sententiam pertrahere, quibuscum omnibus capi-
te ultimò truncatus effecit, ut exiguus aquæ fons
in flumina sanguinis excresceret. Ex Surio.

*Ad evitandas diabolice pugne molestias audenter
assurgimus, si necessitatis ultimæ periculum providè
pertractemus. Nam si repentinus ille atque terribilis ad-
ventus Christi perpenditur, quid erit in mûndo, ubi mens
humana vel desipiens delectetur? S.P.Dam.l.7.ep.19,*

S. HILARION ABBAS. 21.Octobris.

Multum puer HILARION in ludo literario,
plus apud D.Antonium in religiosâ scholâ
profecit. Itaque anno ætatis XV. cælesti philo-
sophiâ jam plenus, jamque vates, pectora hominum
inspexit, absentia & longè post futura multò antè
vidit. Mox magister etiam ipse sanctioris sapien-
tiæ, fidei dogmata multos, multos mundi con-
temptum